

Finansministeren (Kampmann): Det ærede medlem forudsætter, at der er en forskelsbehandling. Det synes jeg absolut man kan diskutere; i princippet tillades nemlig i begge de nævnte tilfælde merudgifterne ved rejsen fradraget, og spørgsmålet er blot, hvorledes man finder frem til at bestemme disse merudgifter.

Som det ærede medlem øjensynlig også var opmærksom på, har vi i det høje ting i de senere år ved flere lejligheder beskæftiget os med spørgsmålet om de handelsrejsendes rejseudgifter. Jeg kan således henvise til — jeg tror, det var samme sted, som det ærede medlem henviste til — mit svar den 27. januar 1954 på et spørgsmål af det ærede medlem hr. Foged, hvor jeg bl. a. redegjorde for beskatningen af de handelsrejsendes diæter, og jeg kan også henvise til forhandlingerne om de årlige ligningslove. Det er altså ikke et nyt spørgsmål, og jeg skal derfor forsøge at fatte mig i størst mulig korthed.

Princippet er som nævnt, at alle merudgifter ved rejser i erhvervsmæssigt eller tjenstligt øjemed tillades fradraget. En handelsrejsende er således berettiget til at fradrage — foruden naturligvis alle befordringsudgifter — de med hans fravær fra hjemmet forbundne udgifter til overnatning og til forplejning. Hvis man kan dokumentere disse udgifter, anerkendes de principielt uden hensyn til, hvor store de er. De udgifter, som han også ville have afholdt i hjemmet, det såkaldte sparede hjemmeforbrug, er dog ikke fradragsberettigede. Udover disse opholds- og forplejningsudgifter har den handelsrejsende adgang til fuldtud at fradrage sine repræsentationsudgifter i det omfang, hvori de kan dokumenteres.

For fagforeningsfunktionærerne, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen trak særligt frem, ligger forholdet således, at de diæteløb, der ydes, er fastsat af fagforebundenes kompetente forsamlinger og ikke tilsigter at yde dækning for mere end merudgifterne ved rejsen. Ligningsrådet mener, at ordningen yder betryggende sikkerhed for, at beløbene fastsættes således, at de alene dækker de pågældendes rene merudgifter, og man har siden 1944 fulgt den praksis — der er altså ikke tale om nogen ny praksis på dette område — at de omtalte

diæter og dagpenge fradrages i indkomsten uden dokumentation indenfor visse nærmere angivne maksimalbeløb.

Jeg kan tilføje, at det efter de oplysninger, jeg har fået fra statens ligningsdirektorat, er i de færreste tilfælde, at handelsrejsende får udbetalt diæter; i langt de fleste tilfælde afholder de rejseudgifterne af deres provision. Selv i de tilfælde, hvor der udbetales diæter, synes jeg, at de fleste må kunne forstå — men jeg forstod på det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at han ikke forstår dette — at man ikke kan overlade til privat kontraherende parter selv at bestemme, om et beløb skal være skattepligtigt eller ej.

Ninn-Hansen: Jeg takker for den højtærede finansministers svar. Jeg må dog sige, at når forholdet er det, at der er en kategori, som ikke bliver beskattet af sparet hjemmeforbrug, og en anden kategori, der bliver det, må der foreligge en forskelsbehandling. Jeg forstår, at den højtærede finansministers begrundelse herfor er, at ministeren har en ganske kvalificeret tillid til fagforeningerne og disses kompetente forsamlinger, medens ministerens tillid til erhvervslivet og dets funktionærer synes at være noget mere begrænset.

Jeg vil gerne stille det tillægsspørgsmål til den højtærede minister, om ministeren vil tage et initiativ, så at de handelsrejsende kan opnå de samme skattemæssige rettigheder, som fagforeningsfunktionærer har.

Finansministeren (Kampmann): Jeg ved ikke, med hvilken beføjelse det ærede medlem kan udtale sig om min tillid til det private erhvervsliv og til fagforeningerne. Denne praksis er institueret i 1944 uden min medvirken på nogen måde.

Hvad angår problemet sparet hjemmeforbrug, gav jeg allerede under forhandlingerne om ligningsloven udtryk for, at det ville man se på ovre i ligningsdirektoratet, og det ved det ærede medlem.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om lærlingeforholdet.